

57. Prosedur Lelongan Barang Gadaian (*Marhun*)

MPS telah dirujuk berhubung suatu skim gadaian di bawah Skim Pajak Gadaai Islam Ar-Rahnu yang ditawarkan oleh sebuah IKI yang berkaitan dengan isu-isu berikut:

- i. Prosedur yang perlu diikuti oleh pemegang gadaian (*murtahin*) sebelum sesuatu barang gadaian (*marhun*) itu dilelong.
- ii. Keperluan notis makluman kepada penggadaai (*rahin*) mengenai lelongan awam.

Keputusan

MPS pada mesyuarat yang ke-127 bertarikh 30 Ogos 2012 telah membincangkan isu berhubung *rahn* dan memutuskan seperti yang berikut:

Syarak memperuntukkan prosedur umum berhubung dengan penjualan *marhun* apabila berlaku kemungkiran dalam pembayaran hutang oleh *rahin* iaitu:

- i. Dalam konsep *rahn*, *marhun* masih menjadi milik *rahin*. Sehubungan itu, *murtahin* perlu mendapatkan keizinan daripada *rahin* untuk menjual *marhun* sekiranya *rahin* gagal melunaskan hutangnya. Sekiranya *rahin* enggan menjual atau memberikan keizinan untuk menjual *marhun*, maka *marhun* tersebut boleh dijual dengan perintah mahkamah.

Namun pihak yang berkontrak boleh bersetuju dari awal lagi semasa kontrak dilakukan untuk memberi keizinan kepada *murtahin* untuk menjual *marhun* berdasarkan terma-terma dalam kontrak. Keizinan tersebut juga boleh diperkukuhkan dengan syarat-syarat lain bagi memelihara kepentingan kedua-dua pihak yang berkontrak seperti keperluan *murtahin* untuk memaklumkan kepada *rahin* sebelum penjualan *marhun* dilakukan.

- ii. Sekiranya keperluan bagi *murtahin* untuk memaklumkan kepada *rahin* sebelum penjualan *marhun* diletakkan sebagai syarat yang dipersetujui dalam kontrak *rahn*, maka syarat tersebut adalah sah dan mestilah dipatuhi oleh *murtahin* walaupun *rahin* sudah sedia maklum berhubung dengan tarikh matang hutang.
- iii. Sekiranya terdapat lebih daripada hasil penjualan *marhun* setelah pelunasan hutang serta pembayaran sebarang kos berkaitan, lebih tersebut hendaklah dipulangkan kepada *rahin*. Sekiranya hasil jualan tersebut tidak mencukupi untuk melunaskan hutang *rahin* kepada *murtahin*, maka kekurangan tersebut perlu ditanggung oleh *rahin*.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan berikut:

Prosedur umum yang dipersetujui bersama berhubung dengan penjualan *marhun* adalah diharuskan dan wajib dipatuhi selagi mana ia tidak bertentangan dengan Syarak. Ini berdasarkan hadis berikut:

المسلمون على شروطهم إلا شرطاً أحل حراماً أو حرم حلالاً

“(Urusan) orang Islam adalah berasaskan kepada syarat-syarat yang (dipersetujui) oleh mereka, kecuali syarat yang menghalalkan apa yang haram atau mengharamkan apa yang halal.”⁶⁶

58. Cagaran Aset Bercampur

Dalam aset kewangan sesebuah syarikat, adakalanya nisbah aset-aset kewangan tersebut bercampur antara aset patuh Syariah dengan aset yang tidak patuh Syariah. Nilai peratusannya pula berbeza-beza mengikut dominasi aktiviti perniagaan sesebuah syarikat.

Situasi sebegini boleh memberi implikasi tertentu khususnya dalam aktiviti pencagaran aset-aset kewangan semasa kerana terdapat aset-aset yang bercampur seperti deposit tetap, saham, bon, insurans dan lain-lain lagi. Selain itu, sekiranya cagaran hanya dihadkan kepada aset patuh Syariah sahaja, kemungkinan jumlah aset yang boleh dicagarkan akan menjadi terhad dan

⁶⁶ Abu Daud, *Sunan Abi Daud*, Bait al-Afkar al-Dawliyyah, 1999, h. 398, hadis no. 3594.

terbatas sedangkan cagaran hanyalah satu aturan sokongan kepada kontrak pendasar yang patuh Syariah.

Sehubungan itu, MPS dirujuk berhubung status aset yang bercampur antara patuh Syariah dengan tidak patuh Syariah, sama ada ia boleh dijadikan sebagai cagaran ataupun tidak.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-160 bertarikh 30 Jun 2015 telah memutuskan berkenaan cagaran aset bercampur seperti yang berikut:

- i. Saham syarikat yang mempunyai komposisi aset bercampur boleh diterima sebagai cagaran dengan syarat perniagaan teras syarikat tersebut ialah aktiviti yang diklasifikasikan sebagai patuh Syariah; dan
- ii. Aset bercampur boleh diterima sebagai cagaran dengan syarat bahagian aset patuh Syariah dan aset tidak patuh Syariah boleh diasingkan. Nilai cagaran mestilah terhad kepada bahagian yang patuh Syariah sahaja. Dalam hal ini:
 - (a) Nilai cagaran untuk aset berasaskan faedah seperti sijil deposit tetap konvensional dan bon konvensional adalah terhad kepada nilai muka instrumen tersebut; dan
 - (b) Nilai cagaran bagi amanah saham yang tidak patuh Syariah adalah terhad kepada nilai pelaburan asal dan apa-apa pelaburan tambahan oleh pelabur.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berasaskan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Secara umumnya, aset yang bernilai dari sudut Syarak boleh digunakan sebagai cagaran bagi menjamin pelunasan hutang.
- ii. Secara prinsipnya, boleh disimpulkan bahawa tidak ada halangan Syarak untuk seseorang pemiutang menerima bayaran hutang oleh penghutang yang sumber kewangannya adalah yang tidak patuh Syariah berdasarkan kaedah berikut:

النقود لا تتعين بالتعيين

*"Penentuan sesuatu wang tidak menjadikan ia spesifik."*⁶⁷

- iii. Keharusan cagaran dalam konteks saham syarikat yang mempunyai komposisi aset yang bercampur yang mana terasnya ialah aktiviti patuh Syariah berdasarkan kepada kaedah fiqh berikut:

العبرة للغالب الشائع لا للنادر

*"Pertimbangan adalah pada kebiasaan yang meluas dan bukan pada yang terencil."*⁶⁸

59. Pemodalan Semula Amaun Faedah Aset Kewangan Konvensional Untuk Diambil Kira Sebagai Nilai *Marhun*

MPS pada mesyuaratnya yang terdahulu telah memutuskan bahawa sijil deposit tetap konvensional merupakan hak atau harta pelanggan dan boleh dijadikan sekuriti atau cagaran bagi pembiayaan secara Islam tertakluk kepada syarat bahawa nilai cagaran hanya terhad kepada nilai pokok sijil deposit tetap sahaja.

Sekiranya faedah yang diterima tidak dipermodalkan semula oleh pelanggan, maka jumlah cagaran adalah terhad kepada nilai modal sijil deposit tetap yang asal.

Dalam hal ini, MPS dirujuk berhubung persoalan sama ada bahagian nilai faedah yang dipermodalkan semula dalam sijil deposit tetap boleh diterima sebagai *marhun* atau ia masih dianggap sebagai faedah yang dilarang dan tidak boleh diterima sebagai *marhun*.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-170 bertarikh 30 Ogos 2016 telah memutuskan bahawa IKI boleh menerima keseluruhan nilai pokok sijil deposit tetap konvensional walaupun nilai pokok tersebut mengandungi nilai faedah masa lalu yang telah dipermodalkan semula oleh pemegang sijil deposit tetap tersebut.

⁶⁷ Ibnu Nujaim, *Al-Bahr al-Ra'iq Syarh Kanz al-Daqa'iq*, Dar al-Kitab al-Islami, j. 6, h. 139.

⁶⁸ Ahmad al-Zarqa', *Syarh al-Qawa'id al-Fiqhiyyah*, Dar al-Qalam, 1989, h. 235.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Untuk mencapai objektif kestabilan dan kelangsungan muamalat (*istiqrar al-ta'amul*), hasil faedah daripada kontrak *ribawi* berdasarkan hasil usaha, walaupun tidak selari dengan Syarak, ia tidak menafikan status pemilikan dan pegangan hasil faedah yang dijadikan sebahagian modal dalam sijil deposit tetap tersebut.
- ii. Pemodalan semula faedah sijil deposit tetap adalah di bawah tanggungjawab pelanggan. Dari perspektif IKI, keseluruhan nilai modal sijil deposit tetap tersebut boleh dijadikan *marhun* tanpa perlu menyelidiki sumber modal tersebut. Pendekatan ini juga selari dengan kaedah-kaedah fiqah berikut yang merumuskan bahawa sesuatu hukum terhadap perkara yang sukar ditentukan hakikatnya boleh dinilai daripada sudut zahirnya sahaja:

الأحكام على الظاهر والله ولي المغيب

*"Sesuatu hukum diasaskan atas apa-apa yang zahir, adapun hal-hal yang tersembunyi itu Allah SWT sahaja yang mengetahuinya."*⁶⁹

الأحكام تجري على الظاهر فيما يعسر أو يتعذر الوقوف على الحقيقة

*"Sesuatu hukum diasaskan atas apa-apa yang zahir dalam perkara-perkara yang sukar ditetapkan hakikat sebenarnya."*⁷⁰

المعاملات على الظواهر والمعلوم والباطن خفي لا يعلق عليه الحكم

*"Mua'malah diasaskan atas perkara yang zahir, dan adalah dimaklumi bahawa perkara batin adalah tersembunyi, tidak disandarkan ke atasnya sesuatu hukum."*⁷¹

- iii. Keputusan ini adalah selari dengan keputusan MPS sebelum ini yang menyatakan bahawa hanya nilai pokok sijil deposit tetap konvensional sahaja yang boleh dijadikan sebagai aset cagaran dan juga keputusan MPS berhubung keharusan IKI untuk menerima dana daripada pelanggan tanpa perlu menyelidiki sumber dana tersebut.

⁶⁹ Al-Syafi'i, *Al-Umm*, Dar al-Ma'rifah, Beirut, 1990, j. 4, h. 120.

⁷⁰ Ali Ahmad al-Nadwi, *Jamharah al-Qawa'id al-Fiqhiyyah fi al-Mu'amalat al-Maliyyah*, Syarikah al-Rajhi al-Masrafiyyah li al-Istithmar, 2000, j. 1, h. 4334.

⁷¹ Ibnu Hajar al-'Asqalani, *Fath al-Bari Syarh Sahih al-Bukhari*, Dar al-Ma'rifah, 1959, j. 4, h. 302.

60. Penggunaan *Marhun* Oleh Pencagar (*Rahin*)

Secara umumnya, dalam konteks amalan pasaran berkaitan pembiayaan yang diberikan oleh IKI kepada pelanggan, pihak IKI sebagai *murtahin* tidak menyimpan aset cagaran secara fizikal.

Sebagai contoh, dalam pembiayaan perumahan berdasarkan konsep *tawarruq*, pelanggan akan mencagarkan rumahnya kepada IKI dan dalam masa yang sama, pelanggan tersebut terus menduduki rumah yang dicagarkan.

Dalam hal ini, MPS dirujuk sama ada *rahin* sebagai pemilik aset boleh menggunakan atau mengambil manfaat daripada *marhun* setelah aset tersebut dicagarkan.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-170 bertarikh 30 Ogos 2016 telah memutuskan bahawa *rahin* yang juga pemilik aset boleh menggunakan dan mengambil manfaat daripada *marhun* dengan izin *murtahin*.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Pandangan jumhur ulama daripada mazhab Hanafi, Maliki dan Hanbali mensyaratkan keizinan daripada *murtahin* sebelum aset cagaran digunakan oleh *rahin*. Antaranya ialah Ibnu Qudamah menyebut dalam kitabnya *al-Mughni*:

فصل وليس للراهن الانتفاع بالرهن، باستخدام، ولا وطاء، ولا سكنى، ولا غير ذلك ولا يملك التصرف فيه، بإجارة، ولا إعارة، ولا غيرهما، بغير رضا المرتهن.

*"Pencagar tidak boleh mengambil manfaat daripada aset cagaran sama ada untuk menggunakannya, tinggal di dalamnya, menyewakan, meminjamkan atau selainnya tanpa mendapat keizinan (keredaan) penerima cagaran."*⁷²

⁷² Ibnu Qudamah, *Al-Mughni*, Maktabah al-Qaherah, 1968, j. 4, h. 293.

- ii. Keharusan penggunaan aset cagaran oleh *rahin* setelah mendapat keizinan *murtahin* adalah bagi memudahkan dan melicinkan amalan semasa yang terdapat dalam pembiayaan perumahan dan juga kenderaan. Ini kerana berdasarkan praktis semasa, pihak bank sebagai *murtahin* tidak menyimpan aset cagaran secara fizikal kerana *qabd* aset yang diterima oleh bank berbentuk *qabd hukmi* dan bukan *qabd haqiqi*.

61. Penggunaan *Marhun* Oleh Penerima Cagaran (*Murtahin*)

Dalam amalan industri kewangan Islam, aset cagaran secara lazimnya digunakan untuk menjamin pembayaran balik hutang pembiayaan pelanggan dengan bank. Aset ini sama ada diletakkan di bawah jagaan pelanggan sendiri ataupun di bawah jagaan bank. Sekiranya ia berada di bawah jagaan bank, timbul situasi yang mana bank selaku *murtahin* berkemungkinan akan menggunakan atau mengambil manfaat daripada *marhun* tersebut.

Sehubungan itu, MPS dirujuk sama ada *murtahin* boleh menggunakan atau mengambil manfaat daripada *marhun*.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-170 bertarikh 30 Ogos 2016 telah memutuskan bahawa *murtahin* tidak boleh menggunakan dan mengambil manfaat daripada *marhun* kecuali dengan izin *rahin*. Dalam situasi cagaran terhadap obligasi yang lahir daripada kontrak *qard*, hak penggunaan *marhun* tidak boleh dijadikan syarat terhadap *qard* tersebut.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Keperluan *murtahin* mendapatkan keizinan *rahin* untuk menggunakan *marhun* berdasarkan kepada prinsip bahawa *marhun* tersebut masih dalam pemilikan *rahin* dan ia diserahkan kepada *murtahin* hanya untuk disimpan bagi tujuan pelunasan hutang sahaja. Sekiranya *murtahin* hendak menggunakannya bagi sebarang tujuan, ia perlu mendapatkan keizinan pemiliknya iaitu *rahin*.

- ii. Larangan mensyaratkan penggunaan *marhun* oleh *murtahin* dalam kes obligasi yang terbit daripada *qard* yang menjadi pendasar kepada *rahn* adalah bagi mengelakkan sebarang bentuk manfaat kepada pemberi *qard* (*muqrid*) yang disyaratkan dalam kontrak *qard* sebagaimana yang dinyatakan dalam hadis:

عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كل قرض جر منفعة فهو ربا.

"Daripada Ali r.a berkata bahawa Rasulullah SAW bersabda: Setiap *qard* yang memberi manfaat (kepada pemberi *qard*) adalah riba."⁷³

62. Penanggungan Kos Penyimpanan, Kos Dokumentasi Dan Kos Pencairan *Marhun*

Secara umumnya, aset yang dicagarkan di bawah kontrak *rahn* mempunyai kos tertentu yang berkaitan dengannya seperti kos penyelenggaraan, kos penyimpanan dan kos pencairan aset. Dalam amalan industri kewangan Islam, aset tetap yang dijadikan cagaran lazimnya diletakkan di bawah jagaan pelanggan sendiri (selaku *rahin*) dan tidak disimpan oleh bank. Namun, aset boleh alih yang dijadikan cagaran biasanya akan disimpan oleh IKI.

Sehubungan itu, MPS dirujuk bagi mendapatkan panduan yang jelas berhubung pihak yang perlu menanggung kos berkaitan *marhun*.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-170 bertarikh 30 Ogos 2016 telah memutuskan bahawa secara prinsipnya, segala kos berkaitan dengan penyimpanan *marhun*, dokumentasi dan pencairan *marhun* mestilah ditanggung oleh *rahin*. Namun begitu, kedua-dua pihak iaitu *rahin* dan *murtahin* boleh bersetuju untuk menentukan pihak yang menanggung kos-kos tersebut.

⁷³ Ibnu Hajar al-'Asqalani, *Bulugh al-Maram min Adillah al-Ahkam*, Matba'ah al-Salafiyyah, 1928, h. 176.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Isu berkenaan pihak yang menanggung kos *marhun* dalam kontrak *rahn* merupakan perkara *khilaf*. Dalam hal ini, jumhur yang terdiri daripada fuqaha Maliki, Syafi'i dan Hanbali berpandangan bahawa semua kos yang berkaitan *marhun* adalah di bawah tanggungjawab *rahin*, tanpa membezakan sama ada kos tersebut berkaitan penyelenggaraan atau penyimpanan aset.
- ii. Di samping itu, dalam amalan perbankan semasa, kebanyakan aset tetap yang dijadikan *marhun* biasanya dipegang oleh *murtahin* secara *qabd hukmi* yang tidak melibatkan pegangan secara fizikal. Sebaliknya, aset tersebut berada di bawah jagaan *rahin*. Sehubungan itu, adalah lebih praktikal sekiranya kos yang melibatkan penyimpanan, dokumentasi dan pencairan ditanggung oleh *rahin* selaku pemilik dan juga pihak yang menyimpan aset tersebut.

63. Pengenaan Caj Ke Atas *Rahin* Dalam Kontrak *Rahn* Yang Melibatkan Hutang *Qard*

Dalam amalan semasa industri kewangan, produk gadaian berasaskan kontrak *rahn* mempunyai caj tertentu terutamanya caj penyimpanan aset yang dikenakan oleh bank sebagai *murtahin* ke atas pelanggan sebagai *rahin*. Struktur pengenaan amaun caj ini adalah pelbagai bergantung kepada formula yang ditetapkan.

MPS dirujuk berhubung prinsip Syariah yang perlu diberi perhatian dalam pengenaan caj oleh *murtahin* ke atas *rahin*.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-170 bertarikh 30 Ogos 2016 telah memutuskan bahawa *murtahin* tidak boleh mengenakan sebarang caj atau bayaran ke atas pencagar yang memberikan keuntungan kepada *murtahin*, sekiranya kontrak *rahn* melibatkan hutang *qard*. Ini adalah bagi mengelakkan daripada berlakunya riba apabila pemiutang dalam kontrak *qard* memperoleh manfaat secara langsung atau tidak langsung daripada penghutang. Namun, *murtahin* boleh menuntut kos langsung (*direct cost*) berkaitan penyimpanan dan penyelenggaraan cagaran (*marhun*) daripada *rahin*.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Asas kepada larangan pengenaan caj ke atas *rahin* yang memberi keuntungan kepada *murtahin* adalah kerana ia merupakan manfaat yang disyaratkan oleh *muqrid* ke atas peminjam (*muqtarid*) sepertimana dinyatakan dalam hadis:

عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كل قرض جر منفعة فهو ربا.

*"Daripada Ali r.a berkata bahawa Rasulullah SAW bersabda: Setiap qard yang memberi manfaat (kepada pemberi qard) adalah riba."*⁷⁴

- ii. Keharusan tuntutan kos langsung berkaitan penyimpanan dan penyelenggaraan cagaran ke atas *rahin* kerana kos tersebut adalah kos sebenar yang ditanggung oleh *murtahin*. Malah, ia tidak mendapat sebarang keuntungan daripada caj tersebut. Di samping itu, kos tersebut pada asalnya adalah di bawah tanggungjawab *rahin* sekiranya aset tersebut tidak dicagarkan.

64. Kontrak *Rahn* Yang Melibatkan Aset Pihak Ketiga

Dalam praktis semasa berhubung pencagaran, pada kebiasaannya aset cagaran yang digunakan ialah aset yang dimiliki oleh penghutang. Namun, terdapat juga situasi yang mana aset yang dimiliki oleh pihak ketiga dijadikan sebagai cagaran. MPS dirujuk berhubung kontrak *rahn* yang melibatkan aset yang dimiliki oleh pihak ketiga sebagai cagaran.

Keputusan

MPS pada mesyuarat yang ke-174 pada 28 Februari 2017 telah memutuskan bahawa di bawah kontrak *rahn*, aset pihak ketiga boleh digunakan sebagai aset cagaran. Hal ini boleh dilakukan sama ada pihak ketiga itu sendiri bertindak sebagai *rahin* bagi menjamin pembayaran hutang; atau penghutang bertindak sebagai *rahin* dengan syarat ia memperoleh keizinan pihak ketiga tersebut.

⁷⁴ Ibnu Hajar al-'Asqalani, *Bulugh al-Maram min Adillah al-Ahkam*, Matba'ah al-Salafiyyah, 1928, h. 176.

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Secara prinsipnya, fuqaha membenarkan pihak ketiga bertindak sebagai *rahin* dalam sesuatu kontrak *rahn*. Ini kerana dalam kontrak *rahn* tidak disyaratkan bahawa *rahin* hanya boleh mencagar aset bagi jaminan hutangnya sahaja. Sebaliknya, ia boleh mencagar asetnya untuk menjamin hutang pihak lain.
- ii. Para fuqaha bersepakat bahawa hukum penghutang mencagarkan aset yang dimiliki oleh pihak ketiga adalah harus setelah mendapat keizinannya.

65. Status Aset Yang Belum Wujud Sebagai Aset Cagaran

Secara umumnya, dalam konteks amalan pasaran, IKI boleh menerima sebarang aset untuk dijadikan cagaran berdasarkan amalan pengurusan risiko IKI tersebut. Antara jenis aset cagaran yang boleh diterima ialah aset cagaran yang sudah wujud dan yang akan wujud pada masa hadapan. Bentuk-bentuk aset cagaran ini distruktur berasaskan penstrukturan yang pelbagai dan fleksibel.

Terdapat situasi pelanggan mencagarkan aset yang sudah wujud kepada IKI seperti bangunan, tanah dan mesin. IKI tersebut juga akan mengambil aset yang belum wujud dan dijangka akan wujud pada masa hadapan sebagai cagaran tambahan selain daripada cagaran yang sedia ada. Contoh aset yang belum wujud dan dijangka akan wujud dapat dilihat dalam situasi IKI memegang suatu debentur sebagai jaminan kepada pembayaran hutang pembiayaan yang mana aset cagaran bukan sahaja terhad kepada aset tetap sedia ada seperti bangunan dan kilang, tetapi juga meliputi hasil keluaran (*output*) yang akan dihasilkan oleh kilang tersebut.

Dalam hal ini, MPS dirujuk sama ada *rahin* boleh mencagarkan aset yang belum wujud dan dijangka akan wujud pada masa hadapan kepada *murtahin*.

Keputusan

MPS pada mesyuarat ke-174 bertarikh 28 Februari 2017 telah memutuskan bahawa suatu aset yang akan wujud pada masa hadapan boleh dicagarkan di bawah kontrak *rahn* dengan persetujuan kedua-dua belah pihak berkontrak.

Keputusan ini memberikan fleksibiliti dalam pengoperasian *rahn* oleh IKI dengan membenarkan pencagaran aset yang akan wujud dan pencagaran aset yang nilainya bersifat terapan (berubah-ubah).

Asas Pertimbangan

Keputusan MPS ini berdasarkan pertimbangan-pertimbangan berikut:

- i. Kontrak *rahn* ialah sejenis kontrak sokongan berbentuk *tauthiqat*. Kewujudan unsur *gharar* yang terdapat dalam kontrak sokongan boleh diterima jika ia dipersetujui oleh *murtahin* kerana tidak menimbulkan kemudaratan kepada mana-mana pihak berbanding kewujudan *gharar* dalam kontrak jual beli/pertukaran (*mu`awadat*).
- ii. Secara prinsipnya, penghutang bertanggungjawab untuk melunaskan hutangnya walaupun tidak meletakkan sebarang aset sebagai cagaran. Jika penghutang mempunyai aset yang boleh dicagarkan biarpun aset tersebut mempunyai unsur *gharar*, maka pencagaran aset tersebut adalah lebih baik berbanding tiada cagaran walaupun sedikit. Ini berdasarkan justifikasi fuqaha Maliki yang menyatakan:

شيء في الجملة خير من لا شيء

“Adanya sesuatu yang bersifat am (tidak spesifik) lebih baik berbanding tiada apa-apa.”⁷⁵

- iii. Apabila *rahn* mencagarkan aset yang akan wujud pada masa hadapan kepada *murtahin*, pencagaran tersebut memberi lebih banyak kemaslahatan kepada kedua-dua pihak berkontrak.

⁷⁵ Muhammad 'Illisy al-Maliki, *Manhu al-Jalil Syarh Mukhtasar al-Khalil*, Dar al-Fikr, Beirut, 1989, j. 5, h. 417.